

BOLSJEVIK:

DISKUSJONSBLAD FOR NR. 3 74

RØD UNGDOM

PROLETARER I ALLE LAND-
FOREN DERE!

LEDER:

BRUK BOLSJEVIK

Hva gjør du når du får et nytt nummer av Bolsjevik? Kikker du gjennom det, putter det i en skuff og glemmer det? Alt for mange gjør iallfall det. Men Bolsjevik skal ikke støve ned i en skuff. Bolsjevik skal brukes av laga og medlemmene - til hjelp i kampen innad og utad - som en spore til diskusjon, studie og utadvendt arbeid. Samtidig er Bolsjevik vår interne veggavis - den er det eneste direkte bindeleddet mellom alle medlemmene over hele landet. Vi trenger en felles indre diskusjon på politiske linjer. Uten et indre liv vil organisasjonens livskraft svinne bort. Derfor bør alle lag og medlemmer vise ansvar for å utvikle den indre diskusjon ved å være aktive med å skrive innlegg til oss. Vi hører for lite fra dere!

Hva trenger vi innlegg om?

Vi trenger innlegg om alt mulig. Men noen ting er viktigere enn andre. Til neste nummer er det viktig å konsentrere seg om 1.mai-arbeidet og gymnaskampene. Videre: Følg opp de innleggene og artiklene vi kjører opp med kommentarer og motinnlegg.

Hvordan bør dere skrive?

Skriv konkret. Vi trenger ikke abstrakte refleksjoner og høytravende teori. Skriv kortest mulig og still problemene skarpt. Skriv innlegg med tanke på at vi skal få fruktbare diskusjoner ut fra innleggene. Bruk enklest mulig språk.

Praktiske opplysninger:

Vi oppfordrer alle til å sende inn lokale diskusjonsblader til

OBLIGATORISK

STUDIEMÖTE

OM KLASSESTANDPUNKTET.

Alle lag skal ha studiemøte om klassestandpunktet før 1 mai. Vi kommer grundigere tilbake med det i neste nummer, men for dem som allerede har fastlagt dette møtet og som kommer til å ha det før 25/3, vil vise til trinn 2 på studiesirklen som nå er ferdig.

Daglig ledelse.

NESTE

LANDSMÖTE

Politisk komite i Sentralstyret har diskutert Rød Ungdoms neste landsmøte, og vedtatt å gå inn for:

Neste Landsmøte i Rød Ungdom skal behandle ei beretning for organisasjonen i hele perioden siden landsmøte høsten -71,

med hovedvekt på å oppsummere omdanningsbevegelsen. Videre skal Landsmøtet vedta et arbeidsprogram og nye vedtekter, og velge et nytt sentralstyre.

Landsmøtet skal avholdes vinteren/våren -75, og forberedelsen begynner alt i vår/sommer. De første utkastene til dokumenter blir sendt ut i vår, og noen av landsmøtesakene blir tatt opp på årets sommerleirer.

Sentralstyrets neste plenums-møteskal diskutere og ta stilling til forslagene fra Politisk Komite. Medlemmer som har forslag til hva Landsmøtet skal ta opp el.l., oppfordres til å skrive til Sentralstyret eller Bolsjevik.

daglig ledelse

oss. Innlegg leveres til styreformann. Innlegg må være hos oss før den 12. hver måned.

Red.

1 MAI

1. MAI - KJEMP FOR EI RIKTIG LINJE I MASSEKAMPEN!

Ungdommens kamp har tatt store steg fromover det siste halvåret. 45000 gymnasiaster har gått til aksjon mot departementet, flere husokkupasjoner er gjennomført, læringer og yrkesskolelever har aksjonert for egne krav, kampen mellom soldatene og statsmakta tilspisser seg. Og dette er bare begynnelsen. Somrøx kineserne sier: "Vinden som feier gjennom tårnet gir varsel om stormen som blåser oppe i fjellene." 1. mai er den dagen da ungdommen sammen med arbeiderklassen og resten av folket skal demonstrere sine krav og sin felles solidaritet mot monopolkapitalen og dens støttespillere. Alle grupper som deltar i kampen skal reise sine krav og paroler. I mange år har dette vist seg å kunne mobilisere tusenvis av unge og eldre til røde 1. mai-tog. Derfor har også Sentralstyret vedtatt at parolen MASSEMOBILISERING PÅ GRUNNLAG AV UNGDOMMENS EGNE KRAV skal være en hovedparole for vårt arbeid.

SITUASJONEN I 1. MAI-ARBEIDET

Som det framgår av Klassekampen og de borgerlige avisene har de mest høyre-orienterte elementene (særlig Rolf Dahl) i SV-ledelsen prøvd å få i stand samarbeid med DNA i 1. mai-arbeidet i Oslo. Under dekke av paroler som "enhet i fagbevegelsen" ville de lage et tog i Oslo Faglige Samorganisasjons regi som skulle romme

"alle" fra Aspengren til Gustavsen. SV og SVU-ledelsen har i denne saka vist en fullstendig opportunistisk holdning. Å gå i tog med DNA-ledelsen, kapitalens og imperialismens politiske representanter, er ikke noe annet enn klassemøte!

M-I-bevegelsen har aktivt kritisert SV-ledelsens knefall og erklært at vi ikke vil gå med på kompromisser og samarbeid med høyre-sosialdemokratiet. En forutsetning for revolusjon og sosialisme i Norge er at sosialdemokratene reduseres

til et mindretall uten viktig innflytelse i folket. Å samarbeide med dem 1. mai vil svekke klassekampen i Norge, og opprettholde illusionene om at Bratteli "tross alt" tilhører arbeiderbevegelsen.

Rolf Dahls utspill skapte også mange motlidelser i SV. Ikke minst i SF og SFU var mange imot, og enda flere var usikre og forvirra. Dersom SV-ledelsen skulle lykkes i sine bestrebelser på enhet med Bratteli, er det klart at mange SVU-ere kan vinnes for de arrangementene vi stiller oss i spissen for. Bare vi stiller motsigelsen skarpt, som ved å si "Gå ikke i tog med Gjerde 1. mai", vil de fleste progressive ta avstand fra opportunisten. Motsigelsene innad i SV har sikkert bidrett

til at det nå (13/2) er blitt brudd mellom SV og DNA i Oslo samorgansasjon. Bruddet er sjølsagt en gad ting, som styrker mulighetene for enhetlige, røde 1. mai-feiringer der SV, AKP, SVU, Rød Ungdom, fronter, interesseorganisasjoner og mange andre deltar. Men vi må slett ikke ta seiren på forskudd. Den holdninga de hittil har hatt i Oslo, voser tvert imot at også i ukene framover vil gjøre opportunistiske krumspring. Ennå står mulighet åpen for at SV-ledelsen vil kompromisse med DNA-ledelsen, enten i Oslo eller andre steder.

VÅR LINJE OG TAKTIKK.

Vår taktikk må ta utgangspunkt

bl. a. i følgende:

- 1. mai-togene skal stille progressive paroler
- Paroler som retter seg mot folkets kamp er bannlyst

(eks. "ja til moms" eller "ja til Bratteli")

- Toget må rette seg mot imperialismen og sosialimperialismen. Propaganda for Sovjet er bannlyst.
- Alle organsasjoner som slutte seg til til en eller flere av hovedparolene har rett til å delta. Paroler som står i motstrid til hovedparolene kan ikke være med.
- Toget må rette seg mot klassesamarbeidet LO- og DNA-ledelsen er de fremste representantene for.

Utfra en sãnn hovedlinje må vi slåas for enhet med SVU sentralt og lokalt, og der vi ikke oppnår enhet likevel lage tog på grunnlag av disse progressive parolene. I diskusjonene er det særlig viktig at vi hevder ungdommens rett til "å slåas for egne krav og sikrer at ungdom-

men får en brei plass i togene. (Tidligere har både DNA og enkelte SV-ere tatt stilling imot ungdomsmseksjoner og lokale ungdomsparoler, utfra ar "det er skadelig om ungdomsinnslaget blir for sterkt". vi må aktivt bekjempe denne politikken, som i virkeligheten er ungdomsfiendtlig og splitter ungdom fra resten av arbeiderklassen.)

BEGYNN ARBEIDET NÅ

Alle lag skal ha møte om 1. mai

før påske. Møtet må diskutere vår politikk og opportunistenes, og legge opp den konkrete mobiliseringa. Det er viktig at alle forbereder seg ved å lese Klassekampen Og Røde Garde grundig, og sette seg inn i parolene fra faglig 1. mai-front 1974, som nylig er danna (se Klassekampen nr. 7). (Spørsmål til diskusjonen blir sendt til styrene).
-mot all opportuniste og reformisme!

Sentralstyrets daglige ledelse

1. MAI PÅ KARL JOHAN

Det var her vi engang gikk
som den første lille klink
spyttet etter geipet av og spottet.
Tenk å opptre som en tolk
for det grå smalgangsfolk,
her på selve veien opp til slottet!
Og den røde klut vi svang,
og den stygge røde sang -
fy, så frekt og gysel og fjottet!

Men vi gikk, vi gikk nå lel,
for vi visste det så vel
denne gaten har jo alltid med sin tunge
villet kverke alle dem
som har pekt på veien frem,
alt det nye, alt det gryende og unge.
Og vi tviholdt på vår sak
for vi visste godt at bak
skulde engang store massers fotslag runge.

Og vår tro var smittsom den!
Vi kom stadig fler igjen.
Det var mer en dagens sut
som bandt oss sammen.
Grå, det var vi visstnok, ja,
men det grå kan være bra
når det luer røde drømmer under hammen!
Rudolf Nilsen

OM PRIORITERING

Da Sentralstyret sommeren -73 diskuterte arbeidet framover, hadde vi en sterk tendens til umiddelbart å vilje prioritere kampen blant yrkesskoleelver og unge arbeider øverste. Kameratene i AKPs Sentralkomite's Politiske Utvalg kritiserte tidlig på høsten den vurderinga, og vi tok raskt opp spørsmålet til ny diskusjon. Etter en grundig diskusjon i Sentralstyret, vedtok det at Rød Ungdom den nærmeste tida må legge størst vekt på arbeidet på gymnasene. Denne prioriteringa fikk sin tilslutning fra de aller fleste av laga på de landsomfattende distriktseminarene som Sentralstyret avholdt i januar. Her skal vi prøve å gjengi noen av de viktigste argumentene, og ta opp noen innvendinger.

VÅR STRATEGI

Våre strategiske mål er den sosialistiske revolusjonen, proletariatets diktatur og kommunismen. Vår innsats i revolusjonen bestemmes i avgjørende grad av om vi blir en masseorganisasjon med mange ti-tusen medlemmer som er villige til og har politiske forutsetninger for å lede ungdomsmassene i den revolusjonære kampen. Arbeiderklassen er den mest konsekvente revolusjonære klassen. I Norge er det dessuten den største klassen. Derfor er målsettinga ikke bare å bli mange, men særlig å rekrutere store mengder arbeiderungdom. Vi må bygge Rød Ungdom kraftig ut på fabrikkene, yrkesskolene, blant de arbeidsløse osv. Samtidig må vi være klar over at en stadig større del av ungdommen går på skole. Det gjelder også for arbeiderklassens ungdom. Det er derfor feilaktig å framstille rekrutering på skolene (gymnasene) som det motsatte av proletarisering.

EN KONKRET TAKTIKK

Det er imidlertid ikke nok å ha strategien klar. Vi må legge en konkret taktikk for hvordan vi skal nå de mer langsiktige måla. En riktig taktikk for å utvikle organis-

sjonen må ta hensyn til hvor vi har vår styrke idag, hvordan vi raskt kan utvikle ledende kadre lokalt og sentralt nivået i medlemsmassen, våre styrker og svakheter og situasjonen i massekampen. Kameratene som har tatt til orde mot Sentralstyrets prioritering, har i liten grad tatt hensyn til våre taktiske behov.

GYMNASIASTENES BETYDNING

Det finnes 50-60000 gymnasiaster. NGS er en av den norske ungdommens største masseorganisasjoner, og det har i flere år stilt seg på et i

hovedsak progressivt standpunkt. Gymnasiastene i Norge har spilt svært stor rolle i oppbygginga av m-l-bevegelsen,

i det anti-imperialistiske arbeidet og i ungdommens interessekamp. I demonstrasjoner, husokkupasjoner m.m. har gymnasiastene hatt stor, dels avgjørende betydning.

Gymnasiastene er den ungdomsgruppa som for tida er mest engasjert i kamp. I høst aksjonerte 45000 gymnasiaster mot departementet, i disse dager ser det ut til å gå mot nye, sotre aksjoner, kanskje tålogmed langvarige skolestreiker noen steder. Gymnaskampens høye nivå skyldes bl.a. en mangeårig interessekamptradisjon, og at staten satser hardt på å rasjonalisere og omforme gymnaset. Det er faktisk et av de viktigste angrepene på norsk ungdom idag! Vi har ikke

"valgt" denne situasjonen. Rød Ungdom kan ikke "skru av" gymnaskampen. Men om vi ikke stiller oss i spissen for den, vil den lide nederlag på nederlag. Mismot og opportuniste vil styrkes i en viktig ungdomsgruppe, Rød Ungdom vil svekkes.

Ledelsen i NGS domineres av opportunistene, spesielt

av SFU. De bruker sine posisjoner som etspringbrett for kamp mot kommunistene, og for å bygge opp sine egne organisasjoner. For tida foregår det en svært hard kamp mellom oss og opportunistene i NGS. De ønsker å skyve Rød Ungdom helt ut av tillitsmannskapet. Lykkes de, vil det tjene både departementets og Gustavsens interesser. Sjøl om SVU i ord prioriterer arbeiderungdommen, er det på gymnasene de i praksis har mulighet til å organisere store ungdomsgrupper raskt. Derfor er et bedre gymnaskarbeid fra vår side en forutsetning for å bremse opportunistenes frammarsj blant den norske ungdommen. Det

det er et like viktig mål for arbeidet blant arbeiderungdommen som blant andre ungdomsgrupper. Men det målet kan ikke nås med en lavere prioritering av gymnasene.

I sommer tok Sentralstyret initiativ til å skjerpe kampen mot liberalismen i organisasjonen, som hadde blomstret p.g.a. politiske feil ("overslag") under omdanninga og den store kadermangelen. Gymnasiastene er den største medlemsgruppa. Skal vi kaste av oss liberal-

ismen og mangelen på kampvilje som ennå henger igjen, er det avgjørende at medlemstallet mobiliseres. Vi trenger med andre ord en politikk som raskt kan kaste medlemmene på gymnasene ut i massekamp, av hensyn til hele organisasjonen.

Utfra nivået i gymnaskampen, og fordi det er på gymnasene vi har den mest utvikla (og gjennomprøvde) politikk, er det også på gymnasene vi idag raskest klarer å bygge opp nye, stabile lag og fostre mange kadre. Derfor er gymnasene helt sentrale i taktikken for å styrke og utbygge

organisasjonen. Gymnasene

er med andre ord "den første tredjedelen" i arbeidet med å bygge ut Rød Ungdom i de svakeste fylkene, opprette nye distriktssentra og styrke de bestående. Samtidig må vi innse at på lengre sikt er styrken på arbeidsplassene avgjørende for stabilitete og lokal massebasis.

HVA VILLE EN ANNEN

PRIORITERING MEDFØRT?

Sentralstyrets undersøkelse viser at vi ikke kan gjennomføre en rask og kraftig styrking av gymnasarbeidet, uten at vi prioriterer det høyest idag og i månedene framover. En annen prioritering kunne utvilsomt gitt oss noe større framganger bl.a. på arbeidsplassene, mens samtidig

ville det skadet den store massebevegelsen på gymnasene, styrket opportunistene og bremsset framgangen til Rød Ungdom som helhet, en fremgang som siden i høst er "til å ta og føle på". De som er uenige i prioriteringa, må enten forsøke å vise at Sentralstyrets vurdering ikke holder stikk, eller forklare hvorfor den er uvesentlig.

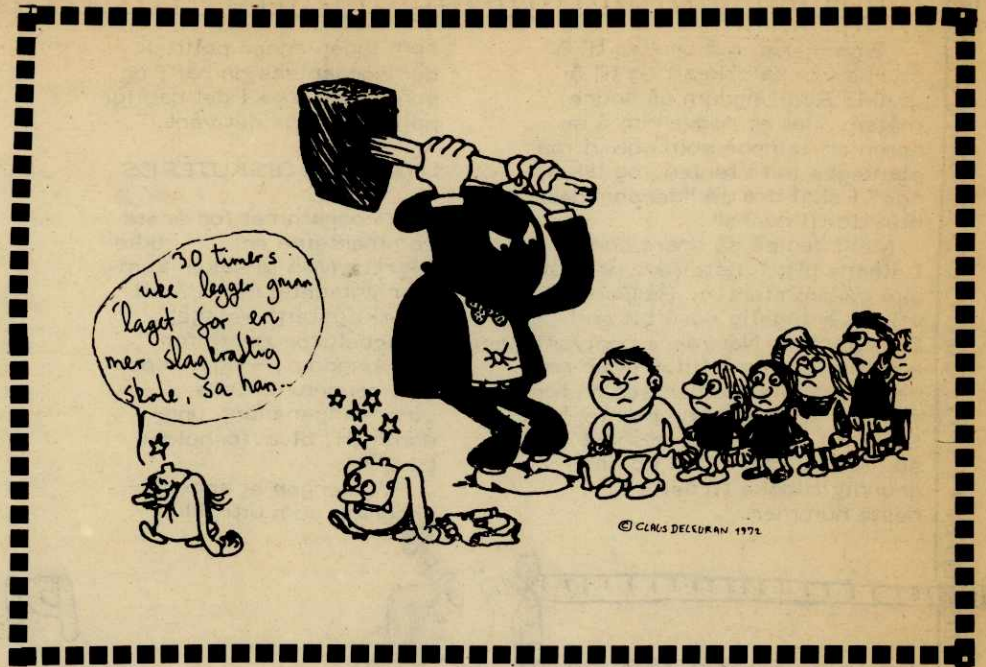
HVORDAN STYRKE KAMPEN PÅ ARBEIDSPLASSENE

Med unntak av YLI-arbeidet, er den sentrale innsatsen overfor arbeidsplassene nokså begrensa. Samordning og ledelse av det faglige arbeidet må i hovedsak skje gjennom de reisene Sentralstyret og Organisasjonskomiteen foretar, og i den grad det er mulig gjen-

nom Distriktsutvalgene. På litt sikt trenger vi absolutt et faglig

utvalg, grundige undersøkelser av unge arbeideres situasjon, eget diskusjonsmaterieell og mye mer. At vårt arbeid på arbeidsplassene likevel styrkes alt nå, skyldes organisering av noen egne arbeiderstorlag. Denne (begrensa) framgangen visser at topp-prioritering av gymnasene ikke er ensbetydende med at jobbinga på arbeidsplassene ligger nede. Gjennom

å utveksle erfaringer mellom arbeiderstorlaga, ved at kameratene på arbeidsplassene blir flittiger til å skrive i Bolsjevik og ved at Sentralstyret, Distriktsstyrene og andre utvalg gradvis legger større vekt på dette kampavsnittet, skal vi klare å styrke også det arbeidet. På denne

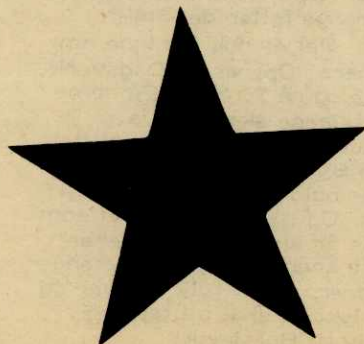
måten skaper vi også grunnlaget for en høyere prioritering av de unge arbeidernes kamp. Om vi alt igår skulle topp-prioritert det, ville det nok i stor grad blitt et slag i løse lufta. Utn en mer utbygd organisasjon på arbeidsplass-

sene, med få erfaringer og for lite politikk, vil vel lett ha havna i samme felle som SVU, som "prioriterer" unge arbeidere, men som utretter svært lite.

Dette kan vikkale "en grad-

vis framrykning". Og det er ikke noe nytt i m-l-bevegelsen. Tenk for eksempel over at

før m-l-bevegelsen. for alvor kasta seg ut i massekamp (1970), lå en lang periode der propagandarbeid var hovedoppgaven. Før det var studier hovedoppgava. Var det feil? Nei, det var nødvendige forutsetninger for neste skritt.

HVOR LENGE?

Sentralstyret har ikke fatta noe vedtak om hvor lenge arbeidet på gymnasene skal prioriteres høyest. Heller ikke hva som skal være hovedoppgava i "neste fase". Det som imidlertid er klart, er at Sentralstyret kommer til å opprettholde prioriteringa ut våren. Såpass tid trenger vi i det minste for å befeste vår stilling på gymnasene,

Det neste Landsmøtet i Rød Ungdom (vinteren/våren -75), som skal oppsummere omdanninga og vedta arbeidsprogram, kommer i allefall

til å ta stilling til en prioritering av arbeidet. Derfor må diskusjonen om denne viktige saka fortsette utover våren og høsten.

SENTRALSTYRETS FEIL

Fordi Sentralstyret ikke forklarte sin omvur-

dering tidlig i høst grundig for medlemmene, har det rådd en del forvirring om spørsmålet lengre en nødvendig. Denne feilen må Sentralstyret ta på sin egen kappe, og forsøke å lære av.

Sentralstyrets daglige ledelse

Sommeren må brukes til å styrke vår kampkraft og til å utvikle Rød Ungdom på andre måter. Det er nødvendig å se sommer leirene som noe vi må planlegge inn i ferien, og ikke noe vi skal dra på "dersom det blir tid til overs".

Meld deg på så snart som mulig! Leirene blir i siste (ev. nest siste) uke av skoleferien. På Østlandet vil det antagelig også bli en i fellesferien. Nærmere opplysninger kommer om kort tid. Det er nødvendig at folk melder seg på for at leirene skal kunne planlegges. Send inn påmelding så snart stedene er klare. Vi kommer grundig tilbake til dette i neste nummer.

som ingen annen politisk domsorganisasjon har, og som betyr mye i det daglige politiske arbeidet vårt.

HVA SKAL DISKUTERES

Programmet for årets sommerleire er ikke klart. Men ta saker kommer antageligvis til å bli de viktigste: Forslaget til arbeidsprogram for Rød Ungdom, - og kampen mot opportunistiske strømninger blant ungdommen, bl.a. forholdet til SVU.

Vi trenger et arbeidsprogram som uttrykker

IKKE TID

Ja vel, dette var jo mye bra politikk, jeg skulle gjerne vært på leir, - er det sikkert noen som tenker, - men sommerferien er begrensa, og den skal utnyttet best mulig. Jeg er nødt til å jobbe noen uker for å skaffe penger, noe ferie skal jeg ha, og da er det ikke så lett å få planlagt inn en sommerleir. Alle trenger ganske riktig ferie, og en leir er ikke først og fremst ferie selv om den gir mye tid til avslapning og friluftsliv. Men sommerleirene

SOMMER-
LEIREN 74

PLANLEGG
SOMMEREN
REVOLUSJONÆRT!

Rød Ungdoms og tidligere SUF (m-l)s sommerleire har alltid betydd avgjørende skritt framover i den politiske utviklinga i organisasjonen og dermed for vår innsats i ungdomskamp. På en leir samles medlemmer og annen progressiv ungdom fra ulike miljøer og steder til diskusjon om nye og viktige politiske saker. I -68: ble en stor del av grunnlaget lagt for at SUF seinere vedtok å bygge på marxismen-leninismen. I -70 ble kampen mot sekterismen og for masselinja i det politiske arbeidet starta. På leirene i -71 la vi opp politikken for EEC-kampen, og de to siste åra har vi diskutert ulike sider ved omdanninga til en kommunistisk masseorganisasjon, bl.a. gjort gjennombrudd i å bruke kulturen i den politiske kampen.

Derfor har alltidssommerleirene betydd massé for lagenes og medlemmenes arbeid i året etterpå. De i laget som ikke har vært på leir om sommeren, blir ofte liggende "et skritt bak de andre" når lagsarbeidet tar til på høsten.

På sommerleir er det også et flott kameratskap og kollektivt liv. Man blir venner med revolusjonær ungdom fra andre deler av landet. Alle deltar i massevis av kultur og idrett. Dette har gjort at vi har utviklet et samhold i Rød Ungdom

politikken vår på de viktigste områdene, og stiller paroler for kampen. Et program som det daglige arbeidet skal rette seg etter, og som vi skal stå ansvarlige for. Det sier seg sjøl at dette er en diskusjon som er med å avgjøre Rød Ungdoms politikk i tida framover, og som sikkert vil bli temmelig frisk og full av motsigelser. Ved å starte denne diskusjonen på en sommerleir, har vi sjansen til å trekke med mye uorganisert ungdom til kritikk og forbedring av forslagene.

Oppportunistiske ideer står sterkt i mange progressive ungdomsmiljøer. Ikke minst har SV og deres ungdomsorganisasjoner gått i spissen for en opportunistisk politikk på mange felter det siste året. Det er nok å minne om Camara, Operasjon Dagsverk, Chile og nå 1. mai. På sommerleirene skal vi bl.a. diskutere hva slags politisk linje SVU står for, og hva slags holdning vi skal ta til dem. Ogsjølsagt skal vi som i alle år arrangere en rekke seminarer, sær lig her trenger vi ideer på hva folk trenger og har lyst til skal bli tatt opp. Skriv til Bolsjevik!

er en av de viktigste politiske begivenheter i Rød Ungdoms liv! Den er startskuddet for et helt års arbeid. For mange har deltagelse på en sommerleir betydd at de har kommet seg ut av passivitet. Og da gjelder det å planlegge ferien ut fra at en

leir skal det bli anledning til, og så legge opp resten av sommeren etter den målsettinga. Eventuelt kutte ned en uke på interrailturen. En leir kan aldri konkurrere med interrail eller ei uke på stranda som reint ferietilbud, men så kan heller ikke ferien konkurrere med Rød Ungdom-leir i politisk skolering, revolusjonært felleskap og blomstrende kulturliv. Og som revolusjonær ungdom trenger vi begge deler! Det blir leire over hele landet i siste/nest siste uke av skoleferien + antagelig en i fellesferien for Østlandet. Nøyaktige opplysninger følger om kort tid.

daglig ledelse

ØKONOMIKAMPANJEN.

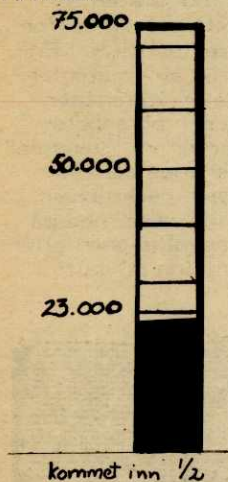
HVA HAR SKJEDD TIL NÅ?

Kamerater, økonomikampanjen er nå i full gang. Rapportene fra økonomidiskusjonen rundt om i landet er i hovedsak kommet inn på grunnlag av dem fastslår vi at

VI SKAL KLARE Å NÅ MÅLET INNEN FRISTEN!

Noen steder er laga "blitt sure" på de sentrale målsetningsforslagene da de ble diskutert og mente at de betydde nedvurdering av laga. Enkelte målsettinger er blitt heva radikalt. De laga som dette gjelder er laga som har tatt grundig på diskusjonene og forstått at økonomien virkelig er en høyt prioritert oppgave.

Men for å få et grep om helheten er det ikke nok å trekke fram framskredne eksempler. En del dårlige tendenser finnes også, f. eks hadde enkelte laga ikke gjennomført den pålagte diskusjonen. Hvis det fremdeles finnes laga som ikke har diskutert og tatt grep om økonomikampanjen må de gjøre det umiddelbart. Sett som helhet kan vi likevel oppsumere at målsetningsdiskusjonene lover bra for tida framover. Gjennomgående er målsettingene blitt heva, ikke så mye riktignok, men det er likevel en positiv tendens. Vi er styrka i trua på at vi skal kunne samle inn 75.000,- innen 1. mai.

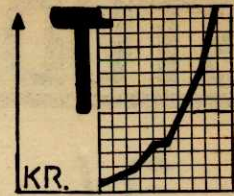

KAMPANJEN VIDERE:

"Vi må feie vekk alle forestillinger hos våre kadre om lettkjøpte seire seire på grunnlag av det rene hell uten hard og forbitret kamp, uten svette og blod" (Mao)
Til nå har det kommet inn et jamt sig med penger, men det er for lite. Det er forsåvidt

rimelig i og med at dette skrives nokså kort tid etter at diskusjonen ble holdt. Men nå kan vi ikke vente lenger. Nå er det på tide at dagslønningene fra laga aksjoner begynner å strømme inn i løpet av de aller første ukene. Fristen på første mai betyr ikke at det er da pengene skal betales inn. Mange laga og distrikter bør kunne oppfylle og overoppfylle måla sine lenge før fristen.

I januar BV skrev vi at den største faren for kampanjen var baktunghet og tendenser til å se på innsamlinga som en formell oppgave og ikke som en kampoppgave. Denne faren eksisterer utvillsomt fremdeles. Ofte kan det være enkelt å komme fram til en målsetting på et møte, mens den praktiske gjennomføringa skyves bak i tankene på grunn av alt det vi må gjøre.

Men det er ikke nok å sette målsettinger. Vi får ingen lettkjøpte seire og når heller ikke målet vårt uten hard og forbitret kamp, som Mao sier. Derfor er nøkkel-spørsmålet nå at laga omsetter diskusjonene i praksis og umiddelbart skaffer seg organisatorisk grep om den lokale gjennomføringa av innsamlinga. Laga som allerede har gjennomført bra tiltak på kampanjen bør satse på å vinne enda større framganger. For alle i Rød ungdom gjelder det at vi som kommunister må føle kollektivt ansvar for økonomien, og alle må yte sitt og ikke stole på at andre drar lasset.

økonomiutvalget

DANSEFEST?

ER DET BORGERLIG Å HA DANSEFEST?

Under økonomidiskusjon i lagrt mitt (etter å ha diskutert hvor mye hver enkelt kunne gi) kom det forslag om at vi skulle arrangere åpen dansefest med det mest populære bandet i området. Hovedhensikten skulle være å skaffe penger, politikkrn skulle være underordnet bestå i en stand og en 1/2 minutt velkomsthilsen.

Det ble store motsigelser. Noen mente det var å gå imot parolen om å kjempe for et bedre ungdomsmiljø, at det var å utbytte ungdommen, og skli ut i Unge Høyre stil. Det er blitt flertall for å ha festen, men mot sigelsene er ikke helt løst ennå og jeg tror mange andre også mener det er borgerlig å ha en sånn fest.

Jeg synes det er fint å ha det. Politisk mener jeg det er fullt ut forsvarlig. Vi når ut til mye ungdom og har muligheter til å komme i kontakt med mange nye folk som vil se positivt på oss etter en velykka fest med bra musikk og fin stil fra oss. Gjennom stand å ved å snakke med folk kan vi få solgt en del matriell og vervé folk til grunnsirkler. Gjennom å gå i spissen for å få alle med i dansen, bekjempe fyll, stoffmissbruk og reaksjonær sjekkestil på festen kan vi

markere en riktig linje i ungdomsmiljøene. Jeg synes heller ikke det er utbytting av ungdommen. 10 kr. er mindre enn det tas på et diskotek og andre fester, og for en gangs skyld har folk råd til det. Økonomisk kan det bli en suksess. Kommer det 300 folk blir det over 1000 til kampfondet.

Det er sjølsagt ikke snakk om å gjøre dette til en hoveddelen av arbeidet vårt. Det er å utvikle ungdommens kamp. Heller ikke er det snakk om at alle våre røde arrangementer som det jo er et krav om at alle skal ha minimum hver 6. uke, skal være sånn. Der må politikken utgjøre en større del. Det er snakk om noe i tillegg til annen politisk aktivitet og om noe som kan skaffe mye penger til kampfondet i tillegg til det vi gir hver for oss.

en i et boliglag på et middels stort sted.

STUDIESPALTE

Om "VENSTRE" - OPPORTUNISMEN

OM "VENSTRE" OPPORTUNISMEN.

Det har vokst opp flere "venstre" opportunistiske grupperinger; KAG (i Bergen), KAF (Hordalandgruppa), KUL (i samarbeid med KAF) og Spartakus i Tønsberg (i allianse med de andre). Det er forskjeller dem imellom, f.eks: på spørsmålet om Stalin, men de store likhetsstrekkene er viktigere å gå inn på. Slike grupper oppstår i de fleste land ved skjerping av klassekampen. I Sverige og USA skaper de store vanskeligheter; men her i Norge kan vi enda gjøre mye for å begrense deres propaganda og rekrutering, noe som er fullt ut mulig om vi tidlig setter oss inn i deres argumentasjon for å begrense virkningene innad og utad. Dette er ingen fullstendig analyse; bruk den heller som stikkord til en diskusjon (ellers; fint å lese Røde Fane og Materialisten for 1973. Mer kommer i tida framover). "Venstre" opportunisten kjennetegnes ved at alt skal løses på et "revolusjonært" vis, i praksis fører det til eventyrpolitikk og splitter de allierte vekk, i motsetning til høyreopportunisten som viser baktunghet i massekampen og forsonlighet overfor klassefienden (f.eks: DNA-toppen) All opportuniste fører til det samme; nederlag og svekkelse av dagskampen og kampen for den sosialistiske revolusjonen. Grunnene til at slike grupper oppstår er mange. Kampen for det nye samfunnet går for langsomt, det reageres mot vår enhetspolitikk (EEC-kampen, valgforhandlinger med SV etc) Men disse folka har brutt ut til venstre og NB! på spørsmål der ml'bevegelsen lenge har hatt og har en fast linje. (f.eks: bøndene) Det er ikke riktig at ml'bevegelsen har gått til høyre i slike spørsmål, de vil bare skjule at det er de som har foretatt en linje endring til venstre.

STUDIER

"Venstre" opportunisten forsøker hele tida å utnytte våre feil, f.eks: de retter hard kritikk mot manglende studier i BV. Denne kritikken er også resit av mange innenfor bevegelsen, og vi er i ferd med å utvikle bedre og flere studie opplegg. Sjøl har "venstre" opportunistene et meget enkelt syn på forholdet studier/praksis; de legger hovedvekten på studier, og rent teoretisk blir medlemmene skolerte.

Men at studier og praksis må utfylle hverandre har de utelatt. Det er ikke bare å kutte ut å tjene folket; det gir også grobunn for forvrengninger av teorien og feilvurderinger av dagens situasjon på grunn av at teorien aldri blir prøvd i praksis og dermed gis ikke grunnlaget for rettelser og nyskapninger tilpasset dagens Norge. I tillegg undervurderer de klassestandpunktet; det blir viktigere å ha lest kapitalen.

ENHETSFRONTEN

Dette viser seg blandt annet i synet på enhetsfronten. "Venstre" opportunistene mener prinsippet at fronter skal være sosialistiske (også en del SV'ere) De mener at uten dette perspektivet blir kampen lite fremadrettet, at massenes nivå ikke blir hevet og at fronten ikke kan slå hardt nok (f.eks: Kvinnefronten) I tillegg er de uenige i oss om hvilke grupper som bør være med i fronten (mer senere) Hvis frontene blir for brede, mener "venstre" opportunistene at de mister sin proletære stil; at det blir et knefall for småborgerligheten. Mot dette stiller ml'bevegelsen i dag kravet om bedre, folkelige

fronter som kan favne vidt og slå hardt. Men det kreves at vi kommunister propaganderer vår taktikk og marxismen - lennismen innenfor fronten for å få den riktige retning. Fronten skal ikke være noe parti; den skal være mye bredere. Målet vårt er revolusjonen men vi skal i mellomtiden tjene folket som best, både folkets mære behov og det vi mener kan løse deres problemer, nemlig revolusjonen. Hvordan vil folk ellers få tillit til oss og revolusjonen? Blir frontene sosialistiske, vil de i dag utelukke mange som naturlig hører med. Vi er ikke i prinsippet i mot sosialistiske fronter (Ju. fr. LO), men mener ut fra dagens situasjon at det ikke er grunnlag for det. Sosialisme kan være så mangt og vil f.eks: Kvinnefronten tjene noe på åen diskusjonen nå? KAF-parolen "Nei til lønnsoppgjøret. Ja til sosialisme" som grunnlaget for en front splitter opp de krefter som kan kjempe mot staten og monopolkapitalen, og derfor en reaksjonær politikk. Enhetsfronten er av strategisk betydning for revolusjonen (Partiet, hæren og enhetsfronten) Derfor vil "venstre" opportunistenes politikk ikke bare være reaksjonær i dag, men vil være med på å forpurre revolusjonen eller føre massene inn på galt spor.

Skal vi ligge tusen hestehoder foran massene.

KLASSEANALYSEN

Klasseanalysen deres skiller seg vesentlig fra vår i synet på småborgerskapet, og da spesielt bøndene, som blir ansett for å være reaksjonære og utbyttere. (Les mer i Røde Fane og Materialisten). Men de har aldri dokumentert at bøndene utstrakt arbeidskjøpervirksomhet. Småbrukerne dominerer fremdeles bildet i Norge, gjennom strukturrasjonaliseringer blir stadig flere bønder proletarisert, og de vil derfor være en fast støtte til arbeiderklassen i kampen for det sosialistiske samfunn.

PRAKSIS

"Venstre" opportunistene har markert seg lite i dagskampen men et par eksempler viser hvordan deres politikk virker reasjonært til tross for at de slår om seg med revolusjonære fraser. Under EEC-kampen prøvde stadig H. [redacted] klikken å splitte fronten med paroler som "Nei til EEC - for et sosialistisk Norge", å bryte enheten FB/AKMED på usaklig grunnlag; de mente at de store FB-demonstrasjonene var småborgerlige. Men hvordan skulle vi ha vunnet den kampen uten den store enheten vi hadde? Et allmannamøte på gymnaset i Kristiansand vedtok å aksjonere på gjennomfartsåren i byen. En "venstre" opportunist gikk i mot fordi det var bare gymnasiaster, men hvordan ville arbeidere reagere osv. (dette har de til felles med høyreopportunistene og DNA) Det er også

Enhet mellom arbeidere og bønder mot monopolkapitalen!

en enhet mellom "venstre" og høyreopportunisten, f.eks støttet KAG SV 1.mai og i valget (Rykker sier at de forhandler om full innlemmelse i SF).

OPPSUMERING

"Venstre" opportunistene studerer klassikerne så det koster, men deres praksis i massekampen er dårlig. Det blir frasemakeri og revolusjonsrødhet uten konkret basis. Deres betyng splittelse av de krefter som bør forenes. Derfor bryter de med klare marxist-leninistiske prinsipp. De setter opp sekterismen som prinsipp - avgrenser seg fra alle og alle, tar ikke opp problemet med hvem som er arbeiderklassens forbundsfeller og nekter å inngå nødvendige kompromisser for å oppnå enhet. De små bruddene har ikke vært en dårlig sak, fordi det i de fleste tilfellene gjaldt folk som stod beinhardt mot ml-bevegelsens linje og på en småborgerlig "venstre" opportunistisk linje. Men det er sjølsagt en dårlig ting at slike ideer kan vinne fram. Vi må derfor bli flinkere både innad og utad til å sloss mot slike ideer skal få innpass. Vi skal og må også styrke studiene og studere på marxist-leninistisk vis; med et riktig forhold til praksis og unngå bokdyrking og dogmatisme.

Kjemp mot all opportuniste, innad og utad, både i høyre- og venstre form!

Bergtora.

P.S. Se forøvrig sitatene i den lille røde (ny utg)s.172. nederst (om hva "venstre" og "høyre" opportuniste er) Og side 401 (hvordan skal vi bedømme om et ungt menneske er en revolusjonær?)

Gruppe ut av Allerns AKP (m-l)

En gruppe som har tilhørt AKP (m-l) i Tønsberg har dannet en ny organisasjon ifølge en pressemelding som er sendt Arbeiderbladet. Gruppen heter Spartacus og har som en av sine målsettinger å danne et nytt kommunistisk parti og et nytt kommunistisk ungdomsforbund, heter det.

I pressemeldingen heter det at tidligere medlemmer av AKP (m-l) og Rød Ungdom den 2. januar stiftet en ny revolusjonær organisasjon som har fått navnet Spartacus-gruppen. Gruppen har brutt med AKP (m-l) og Rød Ungdom fordi disse har forlatt marxismen-leninismen og utarta til å bli småborgerlig, heter det i pressemeldingen.

Gruppens oppgave er blant annet å være med på å danne et nytt ungdomsforbund sammen med andre revolusjonære grupper, kritisere Sosialistisk Valgforbund AKP (m-l) og andre opportunistiske grupper og arbeide for væpnet revolusjon i Norge. Pressemeldingen er undertegnet av formannen i den nye gruppa Ø. Johansen og sekretæren Tor Larsen.

Hvorfor trykker Arbeiderbladet dette?

STUDIESIRKLEN ER KOMMET!

Den videregående studiesirklen er nå klar. De tre første møtene er ferdig til utsendelse, og de andre er ferdig når dette leses. Sirklen tar opp disse emnene: klassestandpunkt, masselinje, dialektikk, historisk materialisme, staten, enhetsfronten, demokratisk sentralisme og partiet.

Vi oppfordrer alle lag til å sette igang med studiegrupper med en gang, og oppfordrer folk til å bli med.

Vi beklager at sirklen ikke, blei ferdig til 1. januar slik som vi lovt. Det skyldes at studieutvalget ikke fulgte den fristen som sentralstyret hadde satt.

studieutvalget

Kelner-en Marx.

SKOLE- SPALTE

SPRE KOMMUNISMEN!

I det Bolsjevik går i trykken får vi vite at Kirke- og Undervisningsdepartementet har vedtatt 30 timers uke for reformgymnasene - en grov provokasjon!

Dette bryter med alle tidligere løfter om "valgfrihet" mellom 30 og 35 timer for alle skoler. Vår analyse av statens rasjonalisering har vist seg å være riktig: KUD ønsker 30 timer. Alle skolene vil få det etterhvert som de går over til ordninga med enhetsskolen. Valgfriheten er derfor bare midlertidig. Kampen kan nå et nytt nivå med langvarige streiker og organisering av undervisninga sjøl.

NGS

Samtidig står landsmøtet i NGS for døra. Vi kan oppleve et sterkt oppsving i interessekampen på gymnasene denne våren.

Kampen trenger en sterk og målbevisst ledelse som kan utvikle interessekampen så den gir seier og fostrer hundrevis av nye kommunister.

REKRUTTERING

I høst var det en tendens til at vi nok ledet interessekampen bra - men det ga lite resultater i rekruttering og styrking av lagene. Vi må fostre titusenvís av unge kommunist-

er for å gjøre opportunisten til en mindretallsretning og sikre revolusjonen. Det har også stor betydning for å lede interessekampen idag på rett vei.

Oppsvinget i kampen gir grunnlaget for rekruttering, men sikrer det ikke automatisk. Det må vi gjøre sjøl gjennom: a. Markere Rød Ungdom og propagandere vårt syn på det som skjer, kommunistiske analyser av KUD's framstøt, perspektivene med sjøloorganisert undervisning, stands, lagsavis, åpne møter og fester, uttalelser osv.

b. Planmessig fostre folk. Erfaringer viser at masser som blir trukket med i hardt aktivistarbeid, lettest blir kommunister. Trekk med uorganiserte i ledelsen av streikene, spør alle sympatisører om de vil gå på sirkel, organiser sympatisørene rundt laget, ta dem med på sitatstudier og seminarer.

SKRIV TIL SKOLESPALTEN!

Spalten skal 1) presentere ledelsens linjer for skolekampen.
2) Være debattforum om skolepolitikken.
Skoleutvalget.

POLITISK

SKIKKÉLIG POLITISK ORGANISERING LIVSNØDVENDIG INTERESSEKAMPEN

Referat fra diskusjon om elevorganisering. Staten og monopolkapitalen angriper i dag skoleelvene hardt. Den er velorganisert og det krever at også vi er organisert på en forsvarlig måte. NGS kan bare bygge makten og kraften på massemobilisering, vi har verken penger eller punk å true staten med. Men vi har dersom vi styrker organisasjonen tusenvis av skoleelever som kan reise seg å skremme oss vannet av Bjartmar og andre. De er redde for "uro i skolen". Men for å greie dette er det livsnødvendig med organisatorisk arbeid. Kommer organiseringen av seg selv? En organisasjon har to sider den politiske og den organisatoriske. Den politiske er hovedsida, men

det hjelper ikke om vi har en fantastisk bra linje, dersom vi ikke har noen organisasjon. Selfølgelig utvikler organisasjonen seg litt gjennom faglig kamp, men slett ikke automatisk. Det er i dag to linjer i NGS på spørsmålet om kamp og organisering, vi mener at det er nødvendig med kontinuerlig organisatorisk arbeid, SFU tror at organisatorisk styrke kommer av seg selv, og vil at det skal nedprioriteres. De tror at organiseringa kan styrkes ved å snu paragrafer, et uttrykk for manglende tillit til massene. Vi mener at NGS er organisert etter riktige prinsipper, med sentralutvalget, disrtiktsutvalg og basisgrupper. Men SVU ledelsen - Sentralutvalget - forstår ikke hvordan man kan utnytte organisasjonen fullt ut.

SKOLESPALTE

SISTE

KAMPEN MOT 30 - TIMERS UKA PÅ REFORM GYMNAS-ENE.!

Når du får lese dette har sikkert mye skjedd i streiken mot 30 - timers uka på reform-gymnasene enn vi kan forutsi i dag (14/2). Situasjonen er i dag uklar når det gjelder antallet som streiker.

Men en del saker er klare: Kampen mot 30 - timers uka går med dette inn i en meget hard fase. Det spørs om dette ikke er den hardeste og viktigste kampen som noen sinne har foregått i den norske skolen (iallfall etter krigen). Staten og elevene står direkte mot hverandre - ingen vil fire ser det ut til. En seier for elevene vil ha meget stor

betydning. Blir 30 - timers uka derimot tvunget igjennom i reformgymnasene ligger veien åpen for å innføre den over hele linja. Det vil lett føre med seg at nederlagsstemning sprer seg i elevbevegelsen.

Denne streikeaksjonen ligger på et høyt politisk nivå. Elevene har begynt å organisere seg sjøl på grasrota. Enheten mellom de streikende ser ut til å være sterk - folk er i denne situasjonen meget entusiastisk, skapende og iverk.

Dette gir lyse perspektiver for framtida - i denne organisasjonen ligger kimen til det nye revolusjonære samfunnet vi kjemper for!

I sin hets mot aksjonen brukte rektor på Katta i Oslo som argument at å organisere undervisning sjøl under streik var marxist - leninistisk prinsipp! Vi i Rød Ungdom må drive kampen videre. Nå trenger vi hundrevis av resolusjoner, streiker og demonstrasjoner over hele landet. Det er viktig at vi går i spissen for å åpne for massenes eget initiativ.

Samtidig må vi ikke i kampens hete glemme vår selvstendige markering, og vise elevene hva de marxist - leninistiske prinsippene i praksis er. Bare på lang sikt kan dette gi seier! FORTSETT KAMPEN MOT 30 - TIMERS UKA!

Red.

ORGANISERING

HVA SLAGS ORGANISASJON ØNSKER VI?

Vi har tillit til elevmassene og veit at det både er mulig og nødvendig at de organiserer seg sjøl. Derfor ønsker vi på lang sikt individuelt medlemskap i NSG. Men en slik masseorganisasjon må bygges møysommelig opp, og er vårt langsiktige mål for NGS organisering.

Føreløpig må vi stå på to bein - elevrådet og basisgrupper. Vi har hatt en tendens til å nedlegge elevrådene før BG har vært et skikkelig effektivt redskap for elevene! konsekvensen har blitt at elevene plutselig står helt uten organisasjon og dermed helt forsvarsløse. NGS kjører også en "kvæl og drep" linje overfor elevrådene, uten samtidig å styrke BG. Vi oppmuntret at den viktigste kampaoppgaven på de fleste skoler er å utvikle elevrådene. Erfaring-

er fra kampen mot 30 t. uka viser at bygginga av BG ikke er kommet langt nok. På de fleste skoler var det elevrådene som var ledende i kampen, nettopp fordi det allerede var en ferdig organisasjon. Men selv om vi arbeider for å heve det politiske nivået i elevrådene er det nødvendig å bygge BG. Vi ønsker at staten skal ha minst mulig å si over vår organisering.

BASISGRUPPENE

SFU begrenser medlemskapet i BG, og krever at man skal være aktiv. Vi mener at alle skal kunne være medlemmer, uten forbehold. Vi trenger

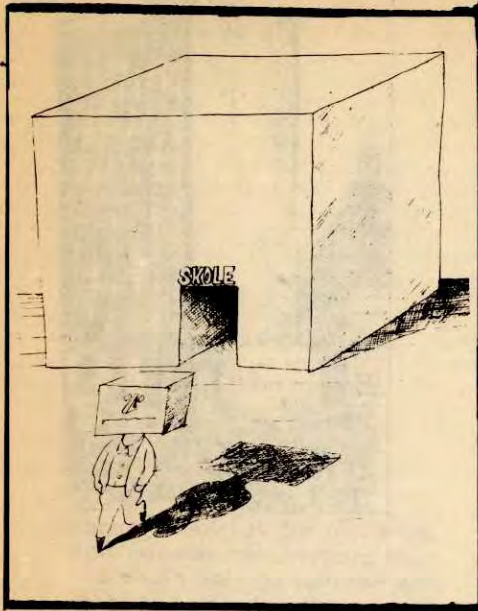
selvfølgelig en hard aktiv kjerne, som skal utvikle det politiske nivået. Men målet er en masseorganisasjon og ingen aktivistklubb.

OPPGAVER I FORBINDELSE MED LANDSMØTET:

Vi må kjempe for at NGS skal være forpliktet til å drive organisatorisk arbeid, styrking av organisasjonen bør bli annenprioritering for NGS: (Kampen mot gymnasloven er første prioritet). Dessuten går vi inn for å styrke DUene, fordi de er det svakeste leddet i organisasjonen. Vi trenger en oversikt over ståa, skriv til BV!

SU - sentralutvalget,
DU - distriktsutvalgene,
BG - basisgrupper.

Hilsen NINA.

- stilling innafor Rød Ungdom.
 b) Betydninga av å jobbe blant ungdomsskoleelevene.
 c) Ungdomsskoleelevenes objektive situasjon i klasse-samfunnet.

Dette er uholbart. Som kommunister har vi ansvar overfor alle grupper ungdom. Jeg vil kort nevne en del punkter, som etter min mening må føre til en opprioritering av ungdomsskoleelever både på kort og lang sikt.

HVA KJENNETEGNER UNGDOMSSKOLEELEVENE SOM GRUPPE?

1. a) Det er 220000 av dem i alt, ungdom som etterhvert vil utgjøre grunnstammen i arbeidereklassen, altså mange ungdomsskoleelever i Rød Ung-

komme inn på det i denne omgang.

Det er i hvertfall klart at vi allerede nå må bekjempe tendensen til å glemme denne gruppa.

Den organisatoriske situasjon, med stort sett 9.klassingmedlemmer i Rød Ungdom stiller denne oppgaven enda klarere. Situasjonen på ungdomsskolen er enda ikke moden for store, landsomfattende aksjoner. Vi må derfor (også p.g.a. mangel på ledende kader) i første omgang satse på propaganda og agitasjon for å sikre rekruttering og sammenheng i lagsarbeidet på ungdomsskolene. Hvis vi ikke raskt tar fatt på denne oppgaven, vil vi fra høsten av nærmsst starte på

om ungdomsskolen

Dette er en del av et langt innlegg om ungdomsskoleelevene. Mer kommer seinere.

I mellomtida ber vi spesielt ungdomsskolelaga diskutere artikkelen videre. Skriv inn innlegg om hvordan arbeidet blant ungdomsskoleelevene skal føres videre og hvor høyt det bør prioriteres i Rød Ungdom.

Redaksjonen.

STERKERE SØKELYS PÅ UNGDOMSSKOLEELEVENE.

Rød Ungdom har i løpet av kort tid hatt to linjer overfor ungdomsskoleelevene.

1. I sommer var de prioritert høyest, både taktisk og strategisk.
2. Nå er de, uten å ha sett argumenter for det, prioritert lavest, både taktisk og strategisk. Jfr. for eksempel diskusjonen i Bolsjevik som nå stort sett dreier seg om gymnasiaster/unge arbeidere. Jfr. sentralstyrets oppsummering av høstens arbeid, hvor jobbinga blant ungdomsskoleelevene overheadet ikke blir vurdert. Jfr. det faktum at vi ikke har analyser av ungdomsskoleelevenes situasjon, hvilke krav vi skal stille osv.

Dette tyder på uklarhet om a) Ungdomsskoleelevenes

dom vil raskt bety en proletarisering av organisasjonen.

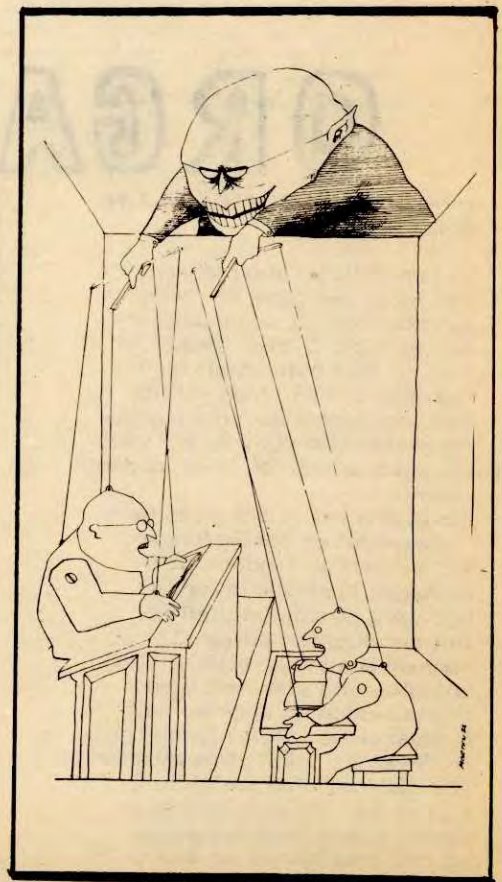
- b) Vi vil få røtter og innrytelse blant arbeiderklassens allierte, småborgerskapet.
- c) Til og med storborgerungdom vil kunne desertere fra sin klasse.
2. Graden av konsentrasjon. Ingen annen ungdomsgruppe er samla så mange på samme sted. Derfor forholdsvis gode muligheter for skikkelig kamporganisering.
3. Den gruppa som antakelig er hardest undertrykt. Ingen demokratiske rettigheter, økonomisk avhengig, holdt nede av de voksne. Har allerede 5-dagers uke, staten truer med å innføre større klasser osv.
4. Svært olprørske. Villig til å aksjonere, en utbredt "gi faen i det råtne samfunnet" holdning.
5. Lett påvirkelige, både av reaksjonen og oss, men på grunn av alderen er ungdomsskoleelevene ikke så inndoktrinerte som eldre folk.
6. Ingen andre politiske ungdomsorganisasjoner tar denne gruppa alvorlig (kan jo ikke brukes som stemmekveg). Derfor har vi enorme muligheter.

HVA NÅ?

Disse 6 punktene viser klart at ungdomsskoleelevene er ei stor og viktig gruppe. Hvor viktig den er, i forhold til gymnasiaster/unge arbeidere, må vi diskutere og få ei riktig linje på. Plassen tillater ikke å

bar bakke. Og det tar tid da å bygge opp nye lag rundt omkring.

Walter.

TILLITSMANNSORDNINGA.

OM TILLITSMANNSORDNINGA:

Tillitsmannsordninga har ikke fulgt offiserenes drømmer etter at den ble opprettet. Tvert imot gitt de høye herrer i Forsvarsledelsen stadig større hodepine. Det som var ment som et tiltak for å drepe den gryende misnøyen og kampen rundt om på moene, har snarere vist seg å organisere og lede kampen. Rundt om gir soldatene og tillitsmennene mer og mer blanke i at sjefene formelt sett er formann i leierens tillitsmannsutvalg, og driver arbeidet ut ifra soldatenes interesse-erfaringene viser at det er bare kamp som nytter. På bare et års tid har en rekke saker satt dype rynker i pannene i forsvarsledelsen: Vietnam-uttalelser Soldat 73, Landskonferansens krav, Steinsjø-saken, aksjon fly, Trødal uttalelser i mengder, Nord-Norges konferansen 73, og nå: Aksjonen mot ulovlige militære øvelser. I og omkring tillitsmannsordninga vokser det fram masseaksjoner, på interessekrav og på politiske krav. Det er klart at ikke klassesterten kan finne seg i dette. De offiserene som skriker høyest, har lenge kjørt en beinhard hetskampanje mot tillitsmannsordninga, og de har fått med seg den politiske ledelsen på kjøret også.

Et par tegn som tyder på det: Nord-Norgeskonferansen, der forsvarsledelsens taktikk åpenbart var å sette så urimelige betingelser at tillitsmennene ikke kunne godta det. Hensikten var å forhindre valg av nye landsutvalgmedlemmer, kappe huet av tillitsmannsutvalget. Fostervolls radio/TV intervju i forbindelse med "avsløringene" av militærsirklen vår, der han rettet voldsomme angrep mot tillitsmannsutvalget. En offensiv fra forsvarsledelsen er i gang, med det mål å gjøre tillitsmannsutvalget til en ubrukelig organisasjon for soldatene. Det vi ser nå er en forberedende fase. Forsvarsledelsen prøver å legge grunnen for innstramninga i tillitsmannsordninga gjennom netskampanjer. Reglene for tillitsmannsordninga har til nå vært så defuse og fulle av motsetninger at de kunne tolkes nær sagt hvor som helst. Tidligere var dette til forsvarsledelsens fordel. Soldatene sto så svakt at sjefenes tolkning var lov. I det siste har dette endret seg fundamentalt. Soldatene har styrket sin stilling, ofte er det soldatene som avgjør hva som er "innen reglene". Gjennom press fra grunnplanet, masseaksjoner. Et eksempel på det er Aksjon fly, som flere ganger ble erklært u-

lovlig, ble til slutt kjempet igjennom til å bli en lovlig aksjon. Forsvarsledelsen ble tvunget til å godkjenne aksjonen. At styrkeforholdet har endret seg, vises også gjennom at forsvarsledelsen, som har vært svært imot å forandre på tillitsordninga, nå vil de plutselig "justere regelverket". I nærmeste framtid sendes forslag til endringer i tillitsmannsordninga ut til tillitsmannsutvalgene til uttalelse.

Forsvarsledelsen håper på en stille debatt i utvalgene der sjefene innleder og dominerer, og hvor man til slutt enes om "alternativ1 eller 2". På den måten prøver herrerne å få et skinn av legalitet om sine endringer. Forelagt to(eller 3) "alternativer" som kan virke ganske like på papiret, vil diskusjonen lett bli uten forbindelse med virkeligheten, med soldatenes behov og krav til en organisasjon. Dette tror jeg er taktikken de velger. De vil prøve å få med seg reaksjonære og ubevisste tillitsmenn på å stramme inn sin egen organisasjon. For at denne diskusjonen skal bli en diskusjon om "alternativer" uten forbindelse med virkeligheten, må vi knytte diskusjonen sammen med aksjoner som stiller spørsmålet skarpt: HVILKEN vei går vi-mot topplanspampene eller mot en interesseorganisasjon?

Vi må møte Forsvarsledelsens offensiv fra å knuse tillitsmannsordninga med en motoffensiv. Trekk diskusjonene om tillitsmannsordninga ut av sjefenes tillitsmannsutvalgmøter ut til der det foregår-til allmannamøter. Knytt diskusjonene sammen med aksjoner som viser klart hvilken vei vi skal gå.

BILLY.

Illegalitet ??

Borgerskapet kan ikke tåle en progressiv interesseorganisasjon innafor sitt voldsapparat. Derfor har offiserene satt igang sin motoffensiv. De krever at tillitsmennene skal gjøre knefall for dem og "samarbeide" pent på deres premisser. Hvis ikke vil de ha brudd. Det vil trolig si at de oppløser landsutvalget, og lar hver enkelt sjef legge opp tillitsmannsarbeidet lokalt.

UTVIKLE SJØLSTENDIGHETEN. Jo lengre vi greier å utvikle tillitsmannsordninga i retning av å tjene soldatene effektivt, desto nærmere vil det være sjansen for brudd. I framtida må vi regne med at soldatenes tillitsmenn må ta i bruk langt flere illegale arbeidsmetoder enn i dag. Offiserene vil sette alt inn på å undertrykke soldatenes interesseorganisasjon, og den må da i stor grad jobbe illegalt. Vi kan ikke sitte stille og vente på ei slik utvikling. Vi må forberede oss ved å fortsette å styrke tillitsmannsordningas sjølstendighet og evne til å sloss for soldatenes krav. I vår brigade har vi høstet en god del erfaringer som vi vil bringe videre:

ROM-TILLITSMANN.

Flere steder har vi i tillegg til troppstillitsmann valgt en tillitsmann for hvert rom i troppe. Langt flere er blitt aktivisert i arbeidet. Diskusjoner er kommet i stand på rommene, og forskjellige rom har still forslag til allmannamøtene. Når vi har blitt nekta allmannamøter på saker, har vi likevel kunnet ta dem opp gjennom rom-tillitsmennene.

Forberedende møter for alle interesserte

Foran møter i kompaniutvalget og i det sentrale utvalget for hele leieren, har vi et sted prøvd å innkalle alle tillitsmenn, varamenn og interesserte soldater til forberedende møte en kveld i forveien. På denne måten får flere greie på hva som skjer i tillitsmannsarbeidet, og vi kan bedre mobilisere støtte for krav vi stiller. Tillitsmennene skal ikke monopolisere interessekampen i leiren. **Forts.**

Område organisering av tillitsmenn
Det er viktig å holde god kontakt med andre tillitsmenn i andre leire i området. En fin måte å gjøre dette på, kan være å arrangere uformelle møter for tillitsmennene i området. Disse møtene bør offiserene sjøl-sagt ikke kjenne til.

Felles handlingsprogram.

Imange områder har tillitsmennene til forskjellige tider tatt opp forskjellige viktige saker uten å greie å presse dem igjennom. På Nord-Norges konferansen ble tillitsmennene enige om å samle de mest sentrale, konkrete kravene i et felles handlingsprogram. Dette kan bety et flott skritt framover i tillitsmannsarbeidet. Det er langt større sjanser for å få gjennom krav når tusenvis av soldater presser på samtidig, over hele landet.

Hilsen tillitsmann Støperud.

EN FEMMER TIL LAGET.

Ti kroner om dagen er lite penger. I vårt lag har vi hatt ganske store problemer med å holde orden på den interne økonomien. Det skyldes til dels mye borgelig slapphet fra hvert enkelt medlem, og til dels mang- el på et skikkelig system for innkreving av pengene. Nå har vi gjort noen vedtak om økonomien som vi tror vil bedre situasjonen kraftig.

- 1) Alle medlemmer skal hver 14. dag betale kr. 5.00 til økonomiansvarlig i laget.
- 2) Korporaler og visekorporaler skal betale de pengene de tjener ekstra i forhold til menige soldater til lagskassa.
- 3) Soldater som får lønn fra sivile arbeidsgivere under militærtjenesten, skal sjøl vurdere om de kan betale noe ekstra til laget

Denne femmern hver 14. dag vil gå til kontigent og betaling av Bolsjevik. På denne måten vil medlemmene få utdelt disse bladene gratis hver gang de kommer, og vi slipper mye mas med innkreving av penger. De pengene som blir til overs når kontigenter og blader er betalt, går til lagets kampfond. Dette fondet skal brukes til dekking av utgifter ved produksjon av løpeseddel, arrangering av åpne møter, etc. Lagets regnskap vil bli lagt fram for medlemmene hvert halvår.

Hilsen Asbjørn i militæret.

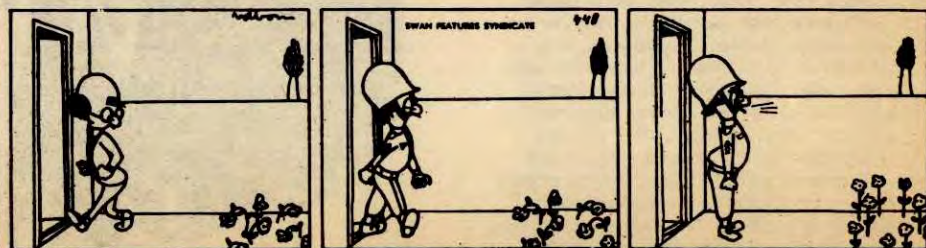
ET FORHØR

Det er ikke alltid like lett å drive støttearbeidet for f.eks. Narve Tr... i militæret. Ofte blir en nektet å ta opp saker på allmannamøtene, men det gjør det bare desto viktigere å finne andre aksjonsformer. I november var vi to stykker som på et litt større sted, hjalp til å dele ut løpeseddel om Tr... saka. Vi hadde på oss uniformer. Dette førte til at vi ble anmeldt av en høyere offiser og senere innkalt til et militært forhør. Kanskje kan noen av de erfaringene vi har høsta, være til nytte for andre som måtte komme i samme situasjon. Sjøl satt jeg i forhør i ti timer. En major og en kaptein som foretok forhøret, kjørte hardt ut og prøvde å skremme med at aksjonen vil resultere i sivil dom. Særlig ville det være alvorlig for oss om vi ikke "ærlig og samarbeidsvillig besvarer de spørsmåla de stilte oss. Og hva bestod så disse spørsmåla og samarbeidsvillighetene? Jo, hovedsaklig ble det stilt spørsmål hvor navn på sivile personer som vi angivelig skulle ha samarbeidet med, ble trukket inn. Altså kort og godt et forsøk på å rulle opp organisasjonen bak aksjonen. Tydeligvis må de og ha vært i kontakt med sivilt politi, siden de kunne trekke inn slike navn. Blir en utsatt for slike spørsmål, er det viktig og ikke la seg skremme av trusselen om kraftig straff og slik. Du bør ikke svare på spørsmål som ikke angår din situasjon i saken. Det ble også gjort forsøk på å splitt oss som deltok, ved å gi inntrykk av at den ene visste om ulovligheten i aksjonen og lurte den andre med. Trusselen om forflytning til et annet forleggingssted ble også satt fram. Saken ble så oversendt til Forsvarets Overkommando. Interessant var det 14. dager seinere å høre at saken var

fullstendig henlagt. Dette ble begrunna med at de valgte å se det hele som en ungdommelig dumhet. At dette bare var en skinnbegrunnelse må vel være ganske klart. Offiserene pleier ikke ellers å være så ømhjerta når de deler ut sine refser. Sannsynlig vis var vel ikke Overkomandoen særlig interessert i å få blått opp saker som gjelder soldatenes demokratiske rettigheter. De någjeldende lover om hvorvidt slike aksjoner er tillatt eller ikke er vel heller ikke så klare. Like før jul delte et 20-tall uniformsklede soldater ut løpeseddel til støtte for NARVE Tr... Dette ble også slått opp i pressa og Aftenposten betvilte lovligheten av aksjonen, men det skjedde ingenting ulovlig (så vidt jeg vet) Dette skulle tilsa at under slike aksjoner er en fordel å være flest mulig. Der hvor vi aksjonerte i: November gjorde vi nok for lite for å få med flere på aksjonen. Ellers ble det gjort feil i utformingen av løpeseddelen. Det ble tatt med en Norge ut av Nato parole, noe som vi tror hemmer utviklingen av en brei mest mulig opponion som krever at søkelyset rettes mot offiserskorpsets virksomhet. KONKLUSJON: Viktig å være forberedt på arrestasjoner, forhør, trussler og bløff-pregede utspill, VIKTIG: Vite på hvilken side av loven en befinner seg.

87 Gre...

JENTEGRUPPER

FRAM FOR EN SKIKKELIG JENTEPOLITIKK!!

I den seinere tida har kvinnebevegelsen gått stadig framover. Flere og flere blir bevisste og vi når nye mål. Kvinnefronten har bla. a. nettopp avholdt et meget vellykka landsmøte! Men det som har mangla hit-til har vært utforminga av linjer på jentekampen. Hvordan kamp skal vi unge jenter føre? Det er ikke i første omgang naturlig for oss å kjempe for flere daghjemsplasser og mot moms på matvarer. Som unge jenter er vi først og fremst ideologisk undertrykt. Kampoppgavene for jentepolitikken og gruppene må gå konkret ut ifra den situasjon vi er i. Det er videre gjennom danninga av jentegrupper vår kamp må føres.

Det er blitt danna en del jentegrupper rundt om i hele landet, og det er bra! Men det som i stor grad har prega jentegruppene hittil er:

- 1) De har stagnert på "pratestadiet", ikke nådd skikkelig ut til folk og mangla ideer på hva de skal foreta seg.

- 2) Jentegruppene er i alt for liten grad organisert i Kvinnefronten. Først litt om punkt 1.:

OM JENTEGRUPPER

Når en ny jentegruppe blir starta tror vi det er viktig i beavnnelsen å ha noen "bevistgjøringsmøter". Disse møtene har vi for å styrke oss selv som jenter til å drive kamp på vår egen situasjon. Vi er ofte redde for å snakke ut, tå ordet i forsamlinger osv. Disse "bevistgjøringsmøtene" må hele tida være retta mot den kampen vi skal begynne å føre.

Ideer til gruppene:

- Gruppene bør ha jevnlig stands. Dette er noe hele gruppa kan jobbe sammen om. Det er en utmerka måte å få ut propaganda på, vi blir mer skolert.
- Gruppene kan arrangere åpne møter. Ta opp aktuelle emner som sjølbestemt abort, prevensjonsundervisning osv. Spre diskusjonen ut til flere.

Få i gang kulturelle aktiviteter på spørsmålet om jentenes situasjon, viser, kolasjer, sketsjer, tegneserier, noveller osv. Spørg for å skrive og svare i lokalavisene, veggavisene, skoleavisene, bedriftsavisene og gjerne gi ut egen avis.

Sikre markering i forbindelse med 8mars, 1 mai, valg (få med jenter.) Lage studieopplegg på spesielle situasjoner (f.eks hvordan jentene blir framstilt, i skolebøkene) Til bruk i norsk-timen, på ungdomsklubben e.l. Ha studier i gruppa. På ideologisk og økonomisk undertrykking,

kvinnekampens historie, gutta's rolle i jentekampen osv. Bygge opp et slags bibliotek, med oppsamling av gruppas felles kvinneliteratur, gå til felles innkjøp av nye bøker, slik at gruppa har riklig adgang til lån av bra litteratur. Ta opp lokale krav som f.eks: Kvinnerom, hvor jenter kan slappe av når de har mens, som kan være gruppas og andres "senter" med bibliotek, utgangspunkt for aktiviteter osv. som skikkelige vaske muligheter, bind og prevensjonsautomater, skikkelige gymforhold for jentene, fjerning av reklame plakater, aksjoner på kinoene osv. Vi har altså gitt dere en del ideer. Bruk de dere kan, vær oppfinnsomme, vær dristige og for all del spre erfaringene videre! La oss vise at vi kan få jentegruppene ut på gata!'

KVINNEFRONTEN

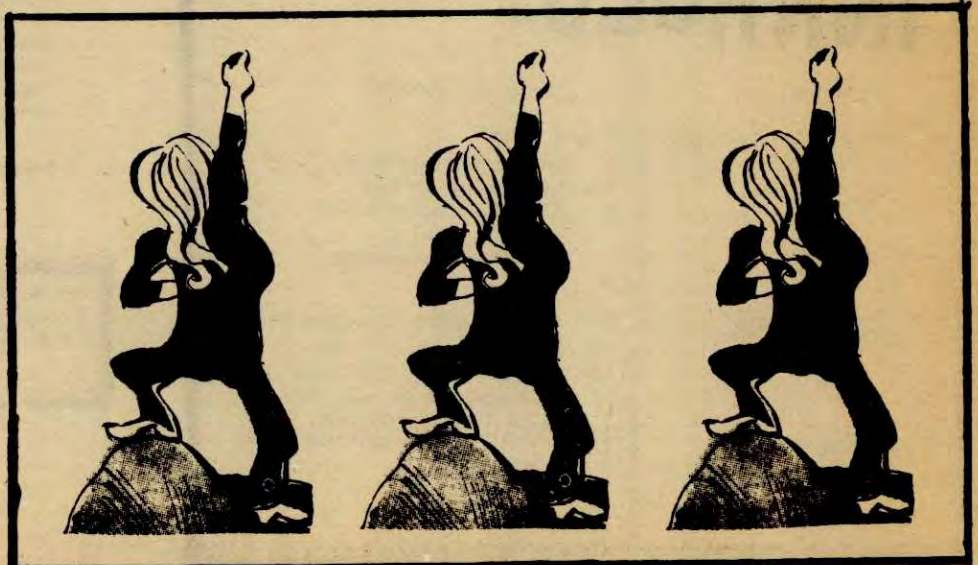
Det er svært viktig at alle jentegrupper er medlemmer av Kvinnefronten. Og vi som er med i Rød Ungdom må stille oss i spissen for dette. Vi som er kommunist-er veit nødvendigheta av organisering. Dette gjelder også for kvinnekampen. Hvilken slagkraft ville vi få hvis gruppene jobba helt for seg sjølv? Hvordan kan vi da gjennomføre landsomfattende aksjoner? I Kvinnefronten kommer kvinnekampen sammen til enhet. Vi kan gi hverandre verdifulle erfaringer, inspirasjon osv. Vi får aldri noen skikkelige linjer på jentekampen hvis vi ikke organiserer oss i samme front. Vi er pliktige som unge jenter - å bidra med å gi Kvinnefronten en skikkelig jentepolitikk! Noen sier: "Vi har ikke meldt ientearuppa vår inn i fronten

ennå fordi folk er redd Kvinnefronten." Til dette er det å svare: Kvinnefronten har nettopp hatt landsmøte hvor det ble vedtatt en helt allmen politisk linje for fronten. Alle kvinner og jenter kan være med. Vi er opportunister hvis vi som kommunister går med på ideer som at "det vil hindre gruppa å være med i Kvinnefronten. Fordi vi veit det er helt tvert imot.

GUTTA'S ROLLE!

Til slutt vil vi ta opp litt om guttas rolle i jentekampen. På Kvinnefrontens landsmøte ble det vedtatt at gutter kan være med som støtte medlemmer. Dette betyr at guttene kan være med på en del møter og diskusjoner i gruppa. De skal ikke ha noen verv eller spesielle oppgaver. Vi er dobbelt undertrykt, Guttene undertrykker også oss. Det sier seg sjølv at det er vi som er jenter som må lede vår egen kamp. Vi vil lære oss til å stole på egne krefter, som jenter, og gutta er ofte et hinder for oss til å få gjort dette. De hemmer oss i diskusjoner og bruker oss som bruksgjenstander. (Ta kontakt med kvinnefronten og diskuter dette videre.) Som før sagt: Kvinnekampen går framover. Vi må danne jentegrupper over hele landet, sikre linjer og utbygge kvinnefrontens jentepolitikk, bygge kvinnefronten til en stor og slagkraftig front, få igang massive aksjoner osv. I neste nummer vil vi starte en diskusjon om undertrykkinga av de unge jentene. Det er viktig DU bidrar i denne diskusjonen. Skriv inn om ting du lurer på og ikke lurer på. Er gutta de unge jentenes hovedfiende? Er du mot sjølbestemt abort osv. OPP ALLE JORDENS BUDNE TRELLER!'

Jenteutvalget i Rød Ungdom.

UTGITT AV ARBEIDERNE KONGMUNISTPARTI (MARXIST-LENINISTENE)

RØDE FANE

TIDSSKRIFT FOR
KOMMUNISTISK TEORI OG DEBATT

Nr. 5. 1973 2. Arg. Pris kr. 5,-

Røde Fane er AKP(m-l)s tidsskrift for kommunistisk teori og debatt. Redaksjonen har sendt oss dette innlegget, der de kommer med forslag om at Rød Ungdomslaga tegner abonnement på bladet og prøver å selge noen eksemplarer hver gang.

Røde Fane har nettopp gjennomført ei vellykka kampanje for å verve abonnenter. Vi har fått 1200 nye abonnenter uten at de faste bestillingene har gått noe særlig ned. Det tyder på at interessen for at bladet øker, og at opplaget bør bli større. Til nå har vi drivi svært så lite med propaganda for bladet overfor dere. Derfor vil vi si litt om hva vi har tatt opp den siste tida og åssen vi tenker om bladet, vi som jobber med det. Og så vil vi komme med noen forslag. Det er ikke ment som noen ny kampanje, men det hadde vært fint om dere tenkte litt over det vi kommer med og ser om der kan gjøre med det

BLADET ER TIL FOR BEVEGELSEN.

Før sommerferien i fjor fant redaksjonen ut at vi kanskje hadde jobba litt på sida av det som opptok medlemmene i bevegelsen. De tinga vi hadde tatt opp var for så vidt viktige nok. Men like-

vel sørge vi ikke alltid for å ta opp de politiske spørsmåla som var hovedsaken for folka. Dette har vi etter hvert prøvd å rette på. Vi prøver å lage bladet slik at ikke bare leser det og sier: "Ja, det var jo interessant. Men så var det tilbake til oppgavene." Vi prøver å lage det slik at folk sier: "Det har jeg lurt på sjøl, det kan jeg bruke." Før valgkampen sørge vi for at kommunistenes linje for valget ble hovedoppslaget. Samtidig begynte vi å komme med stoff om SV-de forskjellige sidene ved valgforbundet, hvorfor det kommer til å bli et parti, hva slags parti det blir.

Vi begynte også å bringe artikkeler om øst-europa, for å være med på å gjøre det vanskeligere for NKP-ledelsen å få SV inn på en pro-sovjetisk kurs. Vi tok opp "venstre"oppportunismen i en artikkelserie, for å gi materiale for hva de nye minigruppene står for og hvorfor det er nødvendig å slåss hardt mot dem. Vi starta også en artikkelserie om motsigelsene i verden, for å være med på å møte SF/SFUs mis-tenkliggjøring av Kinas politikk og gi folk bedre orientering om det som skjer rundt om i verden. I det siste nummeret til nå (1/74) har vi tatt opp kommunistenes syn på forsvaret, vist at det er kjerna i borgerskapets stat og forklart hvorfor en aldri kan stole på et slikt forsvar, samme om det er nasjonalt i formen eller direkte underlagt USA-Imperialismen.

NYTTIG FOR RØD UNGDOM.

Høres det ikke ut som dette er saker dere i Rød Ungdom kunne ha nytte av? Ville det ikke være bra om så mange som mulig av dere fulgte med i bladet og brukte det ovenfor sympatisører, venner og (motstandere) i og utafør SV? En måte å skaffe seg bladet fast på, er å tegne gruppeabonnement. Det koster 30 kr. pr eksemplar for året, fritt tilsendt. Det går også an å tegne en fast bestilling. Da sender vi ei pakke hver gang med så mange eks. dere vil ha, som dere betaler i oppkrav. Da kommer det portoutgift ik til for dere. Samtidig er løssalgsprisen høyere enn abonnement. Undersøk hvor mange det er som kunne tenke seg å abonnere. Og tenk etter om det ikke er noen stykker, f. eks. på gymnaset hos dere som det sikkert kunne gå an å selge bladet til. Og la oss få høre omn hva dere synes om bladet.

Røde Fane -redaksjonen.

INNHold:

LEDER:	s.2	Bruk Bolsjevik.
Fra Sentralstyret:	s.2-3	1 MAI
	s.2	Neste Landsmøte.
	s.5-6	Om prioritering
	s.6	Planlegg sommeren revolusjonært.
Økonomi:	s.7	Økonomikampanjen.
	s.7	Dansefest.
Studiespalta:	s.8-9	Om Venstre Opportunismen
Skolespalta:	s.10	Spre Kommunismen.
	s.10-11	Politisk Organisering.
	s.11	Kampen mot 30t uka.
	s.12	Om Ungdomskolen.
	s.13	Tillitsmannsordninga.
Militærpolitikk:	s.13	Illegalitet.
	s.14	Forhør
	s.15	Jentegrupper.
	s.16	Røde Fane.

Adressa vår er: RØDE FANE,
Forlaget Oktober, Boks 2066
Grunerløkka, Oslo 5, Postgiro 2 20 84 78.